

H. sans clew 19 April.

"Anna en gang"

forlat^o new

Barroto Enchil

att olu v^o fikh

ventar per brev.

Egen Ælskade Enelic!

Så hjärtligt tack! för ditt bref
i går, det var så innerligt kärt
och välkommet! Men ack! hur
vi hafva oroat dig älskade systrar,
det är vi så ledsna öfver. Minna
säger sig ha skrifvit, att jag då
redan var till bättre och kunde
ej tro att ^{du} af hennes bref skulle bli
så orolig, emellertid, förhåll me
dett, att du så ^{långt} måste vara orolig.

Da man känner sin gäles syster,
så hade vi ju berett tänka, att hon
skulle blifva orolig att höra att jag
var till sjuk. Du är så innerligt
god och deltagande, älskade Emelie,
derföre grejer du så djupt andras
sorgar, ~~och~~ sjukdomar, och bekymmer.
Gud löne dig för allt detta innerliga

deltagande för oss. —
 Ölskade Emelie, då du nu ser att
 jag lita orkar skrifa, så finner
 du att jag är bättre. Ja! Gud
 vare tack! nog tycks nu den lilla
 skralheten vara på öfrigående.
 Sedan när Tini var här kände jag
 mig ej bra, hade hosta, och var så
 vänligt trött skåftals, men jag
 hoppades det skulle bli bättre, och
 var äfven hos Lina den 4 April. Sedan
 blef det då sämre att jag måste be
 Wersjöfrun, hon mente då att det
 kanske blir Lunginflammation, att
 det var nära, men bad mig ligga
 alldeles stilla, det jag gjorde. Men
 sedan katarren spred sig också
 i andra sidan, och ej håll sig
 i den ena, sade W. att det ej var
 farligt, och ej blir inflammation,
 att det var ^{Lung} katar i de finaste små
 lufttröarna. Nu är jag mest ugg
 och hostar ej mycket mera, blott
 krafterna velle återkomma

(19.4. ---)

och så ~~är~~ det visst en stor nåd,
att jag åter fått bli frisk. Det
är så underligt, att jag denna tid
kutanen varit, svindeln varit
berett, nästan, men när jag
nu blir friskare ifrån hostan, så
vet jag nog att den körjar.

Du min älskade Emelie som
alltid måste plågas med den,
^{svindeln} och det är så innerligt svårt,
och förtvamt, hvad skall man
taga till att få berrt den? om
man det viste. Om läkarna
ändå skulle ordlinera kroppen
eller åderlätning kanske vore det bra.
Det är roligt, att du ändå lite ibland
kan se på kanava. I går förtog
jag mig äfven att se en stund,
först klef jag så mätt, och trött
i mina armar; men det går
väl bättre en anna gång.

Gasparne Lybeck är väl nu hos
er? de skulle vara igår, var här
på afton fört. Men inte lär

och så är det visst en stor nåd, att jag åter fått bli frisk. Det är så underligt, att jag denna tid kutanen varit, svindeln varit berett, nästan, men när jag nu blir friskare ifrån hostan, så vet jag nog att den körjar. Du min älskade Emelie som alltid måste plågas med den, och det är så innerligt svårt, och förtvamt, hvad skall man taga till att få berrt den? om man det viste. Om läkarna ändå skulle ordlinera kroppen eller åderlätning kanske vore det bra. Det är roligt, att du ändå lite ibland kan se på kanava. I går förtog jag mig äfven att se en stund, först klef jag så mätt, och trött i mina armar; men det går väl bättre en anna gång. Gasparne Lybeck är väl nu hos er? de skulle vara igår, var här på afton fört. Men inte lär

det väl varit för trefärdigt att
färdas i det eländiges för
som nu här vara, det sade
jag nog dem, och ett de
berede skjuta upp lite längre
men de tyckte att det var
närjade för dem. Jag tänk-
te smått skrifva igen, men
när Werner och Mikael skole
vara till, så tyckte jag, att de
af dem fick höra af mig.
Vi har väl bra svårt på B. och
nu denna tid, då promenaderna
väl lära vara omöjliga, de
kan väl gå blott på gården.
Jag tänker så att slippa lite
ut, men får väl ej det så
snart, och skulle nu ej
hellre orka göra det. Jag
väntar Harestjerna i dag, (ofta
har han varit) han gifver
mig då något starkande. —
Ingen har just varit hos oss om
de frågor, andra än Aili, och

